

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

27 aprilie 2016

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte
Judecători

Nicolae Gordilă,
Elena Covalenco,
Iurie Diaconu,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Buiucani, mun.Chișinău din 17 noiembrie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2016, declarate de avocații Cașu Iulian și Digor Filip în numele inculpatului

Șochin Petru Marcu, născut la 02 noiembrie 1968, originar și domiciliat în mun.Chișinău, or.Durlești, str.Alexandru cel Bun 50A.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 04.03.2015 - 17.11.2015;
2. Instanța de apel: 04.12.2015 - 02.02.2016;
3. Instanța de recurs: 31.03.2016 - 27.04.2016.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Buiucani, mun.Chișinău din 17 noiembrie 2015, Șochin Petru a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.312 alin.(1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 220 de unități convenționale, ce constituie 4400 lei.

2. Prima instanță, examinînd cauza în procedura prevăzută de art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, a constatat că Șochin Petru, la data de 15 septembrie 2014, fiind audiat în calitate de martor și preîntîmpinat de răspundere penală, conform art.312 Cod penal, pentru darea declarațiilor mincinoase, a comunicat că, „la data de 03 mai 2014, aproximativ la ora 21.30, se afla în localul de pe str.Cartușa, or.Durlești, cînd cet.Crăciun Andrei, care conducea un automobil de model „Vaz”, s-a oprit în acel loc. Pe bancheta din față a automobilului se afla un pasager. Crăciun Andrei a coborît din automobil și i-a strigat pasagerului să parcheze automobilul la garaj. Atunci a văzut că Crăciun Andrei era în stare de ebrietate”.

În procesul examinării cauzei penale nr.2014031433, privind acuzarea lui Crăciun Andrei în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.264¹ alin.(1) Cod penal, în ședința de judecată din 03 februarie 2015, fiind audiat în calitate de martor și preîntîmpinat de răspundere penală, conform art.312 Cod penal, Șochin Petru, urmărind scopul prezentării declarațiilor mincinoase, întru evitarea răspunderii penale a inculpatului Crăciun Andrei, acționînd prin intenție directă, a comunicat că pe inculpat l-a văzut la începutul lunii mai în or.Durlești, în timp ce stătea lîngă automobilul de model „Jiguli” cu încă trei persoane, precizînd că nu se afla la volanul automobilului, fiind în stare de ebrietate. L-a chemat și i-a zis să nu se urce la volan.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei și pronunțarea în această parte a unei noi hotărîri, prin care să-i fie

aplicată lui P.Șochin, în baza normei incriminate, pedeapsa cu închisoare pe un termen de 1 an, cu ispășirea ei în penitenciar de tip închis, invocând că instanța i-a stabilit inculpatului o pedeapsă prea blândă în raport cu acțiunile și persoana acestuia; - instanța nu a ținut cont de scopul pedepsei, inculpatul fiind anterior condamnat și ulterior eliberat condiționat înainte de termen, nu a tras concluzii, pedeapsa aplicată anterior nu a avut o influență pozitivă asupra acestuia, conform art.61 Cod penal, prin urmare pedeapsa numită în prezenta cauză, nu v-a atinge scopul de corectare a inculpatului, precum și de prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2016, a fost admis apelul declarat de procuror, casată sentința în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui P.Șochin, i-a fost aplicată pedeapsa în baza art.312 alin.(1) Cod penal, 1 an închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip închis.

Instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat apreciere corectă probelor administrate și circumstanțelor cauzei, examinându-le conform art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor și corect a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate, care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite o încadrare juridică corectă.

Totodată, instanța de apel a conchis că, prima instanță stabilindu-i pedeapsa inculpatului P.Șochin sub formă de amendă, și-a motivat concluzia prin faptul că acesta a recunoscut vina și s-a căit sincer de cele comise, însă a lăsat fără apreciere și atenție circumstanțele agravante și persoana acestuia, și anume că anterior a fost condamnat pentru comiterea infracțiunii excepțional de gravă, pedeapsă din care inculpatul nu a tras nicio concluzie și intenționat, avînd antecedente penale nestinse, a intrat din nou în conflict cu legea.

În acest sens, instanța de apel a reținut că, prin decizia Tribunalului Chișinău din 29.01.2001, P.Șochin a fost condamnat în baza art.88 pct.1 și 6, și art.206 Cod penal la 15 ani închisoare, cu executarea pedepsei în colonie de corectarea prin muncă cu regim înăsprit, iar prin încheierea Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău din 22.10.2009, acesta a fost liberat condiționat, înainte de termen din locurile de detenție cu 3 ani 4 luni și 17 zile. Potrivit informației Biroului de probațiune Buiucani, mun.Chișinău din 01.04.2013, P.Șochin a fost exclus de la evidență, în legătură cu expirarea termenului de probă la 29.03.2013.

Ulterior, la 15.09.2014, precum și în ședința de judecată din 03.02.2015, pentru examinarea cauzei penale în privința lui A.Crăciun, fiind audiat în calitate de martor și preîntîmpinat de răspundere penală, conform art.312 Cod penal, P.Șochin, întru evitarea răspunderii penale a inculpatului A.Crăciun, acționînd prin intenție directă, contrar preîntîmpinării de răspundere penală în baza art.312 Cod penal, a prezentat declarații mincinoase.

În contextul expus, reieșind din scopul pedepsei penale - restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atît din partea acestuia, cît și a altor persoane, instanța de apel a considerat că, aplicarea în privința lui P.Șochin a pedepsei sub formă de amendă este prea blîndă și poate doar să încurajeze comiterea pe viitor a altor infracțiuni, or, faptele descrise îl caracterizează pe inculpat ca fiind predispus la comiterea de noi infracțiuni, sancțiunile aplicate de instanța de judecată în pricina anterioară nu a dat efectul scontat, acesta continuînd activitatea sa infracțională, fără a manifesta semne de resocializare, corectare și revizuire a comportamentului său în vederea integrării ireversibile în societate.

Reieșind din faptul că P.Șochin a comis infracțiunea în stare de recidivă, instanța de apel a considerat oportun ca la individualizarea pedepsei ce urmează a-i fi numită acestuia, să fie aplicate prevederile art.75 alin. (2) și 82 Cod penal.

5. Împotriva hotărîrilor judecătorești au declarat recurs ordinar avocații Iu.Cașu și F.Digor în numele inculpatului care, invocînd temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, solicită: avocatul Iu.Cașu - casarea deciziei și menținerea sentinței, și respectiv, avocatul F.Digor - casarea deciziei și sentinței, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel în alt complet de judecată, pe motiv că instanța de apel eronat a constatat că inculpatul a comis infracțiunea în stare de recidivă și nu a motivat legalitatea și temeinicia reținerii circumstanței agravante, prevăzută la art.77 alin.(1) lit.a) Cod penal.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de avocații Iu.Cașu și F.Digor în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținînd cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care a solicitat declararea inadmisibilității recursurilor ordinare, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestora din următoarele considerente.

Potrivit textului recursurilor avocații invocă ca temei de casare a deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond și de apel în cazul în care s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizînd acest temei în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat.

Colegiul penal reține că, autorii recursurilor sînt de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, și critică hotărîrile instanțelor numai referitor la individualizarea pedepsei aplicate inculpatului, care incorect au considerat că corectarea și reeducarea acestuia nu este posibilă fără izolare de societate.

Motivul recurențelor, precum că pedeapsa inculpatului greșit a fost individualizată de instanța de apel, Colegiul penal îl consideră neîntemeiat.

La stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de apel a ținut seama pe deplin de principiile de aplicare a pedepsei, prevăzute de art.61 Cod penal, de criteriile generale de individualizare a ei, stipulate în art.75 Cod penal, de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuază răspunderea, de persoana inculpatului, precum și de influența pedepsei aplicate asupra corijării și reeducării lui, și i-a aplicat o pedeapsă echitabilă, în limita sancțiunii normei penale în baza căreia a fost declarat vinovat, corect considerînd că acestuia urmează să-i fie stabilită pedeapsa închisorii, pe un termen de 1 an, deoarece a comis infracțiunea în stare de recidivă.

Astfel, conform art.34 alin.(1) și (5) lit.d) Cod penal, se consideră recidivă comiterea cu intenție a uneia sau mai multor infracțiuni de o persoană cu antecedente penale pentru o infracțiune săvîrșită cu intenție. La stabilirea stării de recidivă nu se ține cont de antecedentele penale stinse sau în caz de reabilitare, în conformitate cu prevederile art.111 și 112.

Subsecvent, conform art.111 alin.(1) lit.j) și (2) Cod penal, se consideră ca neavînd antecedente penale persoanele condamnate la închisoare pentru săvîrșirea unei infracțiuni excepțional de grave dacă au expirat 10 ani după executarea pedepsei. Dacă condamnatul, în modul stabilit de lege, a fost liberat înainte de termen de executarea pedepsei sau partea neexecutată a pedepsei i-a fost înlocuită cu o pedeapsă mai blîndă, termenul stingerii antecedentelor penale se calculează pornindu-se de la termenul real al pedepsei executate, din momentul liberării de executarea pedepsei principale și complementare.

Instanța de recurs constată că instanța de apel just a stabilit că inculpatul a comis infracțiunea în stare de recidivă, reieșind din faptul că prin decizia Tribunalului Chișinău din 29.01.2001, P.Șochin a fost supus răspunderii penale la 15 ani închisoare, iar prin încheierea Judecătorei Buiucani, mun.Chișinău din 22.10.2009, a fost liberat condiționat înainte de termen din locurile de detenție și prin urmare, în condițiile normei citate supra, antecedentele penale se vor considera stinse după 10 ani de la liberarea condiționată înainte de termen a inculpatului, adică de la 22.10.2009. Totodată Colegiul consideră întemeiată concluzia instanței de apel că prima instanță eronat nu a reținut că în seama inculpatului circumstanța agravantă prevăzută la art.77 alin.(1) lit.a) Cod penal, imputată acestuia prin rechizitoriu.

La fel, Colegiul penal consideră juste alegațiile instanței de apel, prin care a stabilit că persoana inculpatului nu a suferit schimbări esențiale ale comportamentului, chiar dacă anterior a executat pedeapsa cu închisoare, iar aplicarea altei categorii de pedeapsă, ar face imposibilă atingerea scopului pedepsei penale.

Prin urmare, argumentele părții apărării, precum că decizia instanței nu cuprinde motivele de aplicare a pedepsei stabilite sînt neîntemeiate, decizia fiind bine argumentată, motivată și conformă prevederilor art.394 Cod de procedură penală.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal reține că, la stabilirea pedepsei inculpatului P.Șochin, instanța de apel a dat deplină eficiență împrejurărilor cauzei, numindu-i acestuia o pedeapsă în limitele prevăzute de sancțiunea normei penale în baza căreia a fost condamnat, ținîndu-se seama de prevederile art.61, 75, 82 Cod penal.

Din acest punct de vedere se constată că, de fapt, în cauză nu s-a comis eroarea de drept la care fac referință recurenții, pedeapsa aplicată inculpatului este echitabilă faptei comise și individualizată conform prevederilor legale.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În acest context, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursurilor ordinare declarate de avocați în numele inculpatului, fiind vădit neîntemeiate.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocații Cașu Iulian și Digor Filip în numele inculpatului Șochin Petru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 februarie 2016, în cauza penală în privința lui Șochin Petru, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 18 mai 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu